

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 25. Nona & decima Sessio. Causa Ibæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Concilio jussi sunt. Hic Sessio octava Sæculum V.
A. C. 451.
finita.

§. XXV.

Nona, & decima Sessio. *Causa Ibas.*

In Sessione nona, cui eadem dies 26. p. 625.
Octobr. apposita, Ibas, Episcopus Edef-

senus, Concilium ingressus, dixit: *Cum, Eutyche me persequente, etiam quadraginta dierum itinere absens, depositus fuisssem, conversus sum ad Imperatorem, qui jussit, ut Amplitudo vestra, & Sacrum Concilium causam meam examini subjicerent. Rogo vos igitur, ut ea, quæ Photius, & Eustathius Episcopi judicarunt, legi jubentis. Quippe Uranio, Episcopo Himeriensi, Eutyche partis addictissimo, instigante, a quibusdam Clericis accusatus sum; ejusdem quoque Uranii artibus effectum, ut ipse cum dictis Episcopis ad causam meam discutiendam Judex Delegatus mitteretur. At vero innocens inventus fui. Itaque, quæ Epbesi, me absente, acta sunt, nulla pronuntiate! & meæ Ecclesiæ me reddite!* Proceribus interrogantibus, p. 628.
quid Patres censerent, Papæ Legati jusserunt, ut Acta, quibus Ibas ab omni culpa absolutum se dicebat, legerentur.

Primo lecta est sententia, per modum Arbitrii a Photio Tyriensi, & Eustathio Berytheno, Tyri 25. Febr. anno 448. lata, ex qua apparebat, Ibas Fidem suam palam

Sæculum V. iam fuisse professum, & Clericos, Accu-
 satores suos, in Gratiam recepisse. His
 A.C. 451. auditis, Judices reliqua in diem sequen-
 tem distulerunt, haud dubie, quod multa
 p. 632. superesse legenda, & jam noctem ruere
 viderent.

Altera die, sexto Kalendas Nov. seu
 p. 633. 27. Octobr initium Sessioni decimæ da-
 tum, ut Iba causa ad finem deduceretur.
 Ipse intravit, & querelas repetiit contra
 Eutychem, qui se quadraginta dierum ite-
 nera conficere, & viginti carceres subire
 adegisset, obtendens, quod in Concilio
 Ephesino, quamvis sententia in absentem,
 & sine cognitione causæ, lata esset, depo-
 situs fuerit. Cum Magistratus, quid
 Episcopis videretur, exquirent, exclam-
 arunt: *absens damnari non solet.* Iba
 dixit: *obsecro! non eram præsens, non
 fuit defensionis locus, nec loquendi licentia.*
 Episcopi exclamarunt: *pestime factum,
 quod virum istum contra Canones damna-
 verint. Quod adversus absentem agitur,
 nullum est; sic omnes sentimus.* Patricius,
 Episcopus Thyaneus, dixit: *Heri Arbi-
 trorum Sententia, qua ipsum Episcopum
 agnoscunt, lecta est; hanc omnes ratam ha-
 bemus.* Orientales exclamarunt: *justum
 est hoc iudicium!* verum quidam ex Epis-
 copis clamant: *contradicitur! adsunt,
 qui contra Episcopum Ibam Actionem mo-
 vent.*

XXVIII.
Accu-
e. His
equen-
l multa
ruere
ov. feu
nae da-
eretur.
contra
um iti-
subire
oncilio
ntem,
depo-
quid
excla-
Ibas
, non
centia.
ctum,
anna-
gitur,
cius,
Arbi-
copum
m bo-
ustum
Epis-
sunt,
n mo-
Hi

Hi ergo in medium Concilii admissi
sunt. Quatuor erant viri, Theophilus
Diaconus, Euphrasius, Antiochus, &
Abraham. Theophilus dixit: *Postula-
mus, ut ea, quæ Berythi contra Ibam acta
sunt, legantur; sic cognoscetis, juste fuisse
depositum.* Postquam aliquamdiu litiga-
tum, Magistratus jusserunt, ut legeren-
tur. Primo Mandatum Imperatoris ad
Damasium Tribunum lectum est, dein-
de illa quæ in Judicio Berythensi prima
Sept. an. 448. acta, ubi Ibam absolutum
dimiserant. Volebant Magistratus, ut
illa quoque legerentur, quæ contra Ibam
in Pseudo-Concilio Ephesino acta fue-
rant; sed obstitabant Legati, dicentes,
nullam illorum omnium, quæ in isto
Concilio gesta fuissent, rationem haben-
dam esse, sed potius ab Imperatore sup-
pliciter petendum, ut Legem ederet, qua
vetaretur, ne quis conventum propudio-
sum Concilii Nomine honoraret. Edi-
xerunt vero, ibi gesta Maximo Episcopo
Antiocheno nocere non debere, quod
ipsius ordinationi cum illius Conciliabuli
infamia commune nihil esset. In eundem
sensum Anatolius Constantinopolitanus
contra Latrocinium Ephesinum locutus
est, iis exceptis, quæ Maximum respicie-
bant, eo magis, aiebat, *quod Sanctissimus
Archiepiscopus Leo, ipsum in suam Com-
munionem recipiens, dignum arbitratus
sit,*

Sæculum V.
A. C. 451.

p. 637.
Sup. lib.
XXVII.
s. 21.
Ibas.

Sæculum V. *sit, qui Ecclesiam Antiochenam reget.*
A. C. 451.

*Nempe, etsi Maximus extra Concilium
 fuisset ordinatus, tamen ipsius ordinatio
 vitiato fundamento, quod erat Domini
 Depositio, contra jus facta, nitebatur.*
 p. 676. *Juvenali Jerosolymitano, Thalassio Cæsa-
 riensi, & aliis Metropolitibus, numero un-
 decim eadem stetit sententia. Tum om-
 nes Episcopi exclamarunt: id ipsum sen-
 timus.*

*Missis igitur actis Ephesinis, Magistra-
 tibus Patribus innuerunt, ut in causa Ibæ
 sententiam dicerent. Pascasinus omnium
 Legatorum ore dixit: ex Actis, quæ lecta
 sunt, cognoscimus esse Orthodoxum; quam-
 obrem judicamus, ipsum Episcopatus Ho-
 nori, & Ecclesiæ suæ, unde per nefas detru-
 sus est, restituendum. Quod autem perti-
 net ad causam Episcopi Nonni, in ipsius
 Sedem immissi, quid de ipso statuendum,
 Episcopi Antiocheni est examinare. (*)*

p. 677. *Ejusdem opinionis Anatolius Constanti-
 nopolitanus fuit, & in Ibam suspicionem
 nullam cadere pronuntiavit, quod S. Leo-
 nis Epistolæ sub cripsisset. Maximus An-
 tiochenus Ibæ epistolam orthodoxam edi-
 xit,*

(*) Hic habemus Exemplum, SS. Pontifi-
 ces Episcoporum Causas Archiepiscopis judican-
 das reliquisse. Hoc sibi Anonymus II. & R. P.
 Balduinus notare debuissent.

xit, tumque in causa Nonni: *in Episco-* Sæculum V.
pali dignitate permanebit, dum ejus cau- A. C. 451.
ram cum Episcopis Provinciae discussero.

In hanc sententiam omnes reliqui Episco-
 pi iverunt, id solum exigentes, ut Ibas

Nestorio, & Eutychi anathema diceret. Sessio de-
 cima.

Ibas dixit: *jam prius in litteris Nestorio,* p. 681.
& ipsius Doctrinae Anathema dixi, & in

hoc hora millies anathematizo; facillime

enim millies affirmamus, quod semel bene

persuasum nobis habemus. Ergo Anathe-

ma Nestorio, Eutychi, & omnibus dicen-

tibus, unam Christi esse Naturam. Omni-

bis illis quoque Anathema dico, qui aliud,

quam hoc Sacrum Concilium, credunt.

Magistratus dixerunt: *quod Sacrum Con-*

cilium de Iba decrevit, executioni manda-

bitur. Hic est Sessionis decimæ finis.

Hic ponitur Actus, Domnum con-

tingens, quem vetera Exempla Sessioni
 septimæ subnectunt; hodie in latino tan-

tum sermone extat. Maximus Antioche-
 nus a Magistratibus, & Concilio petiit,

ut ex redditibus Ecclesiæ Antiochenæ
 pensio annua sustentando Antecessori suo

constitueretur, quod ipsi permissum, &
 quantam esse oporteret pensionem istam,

ipsius quoque arbitrio relictum. An id
 effectui datum, nescimus, quippe Dom-

inus, abdicato Episcopatu, in Monaste-
 rium suum ad S. Euthymium secesserat,

& nec ipse, nec quisquam alius ipsius no-
 mine

Sæculum V.
 A. C. 451.

Sessio de-
 cima.

p. 681.

p. 681.

v. Quesn. dif-
 fert. 9. in S.
 Leon. & Ba-
 luz. Præf. in
 Conc. Calc.
 c. 32.

Sæculum V. A. C. 451. mine in Concilio Calcedonensi comparuit.

§. XXVI.

Sessiones undecima, & duodecima. Causa Bassiani, & Stephani Ephesini.

p. 684.
685.
688.
Ad Sessionem undecimam 29. Octobr. convenerunt Patres. Bassianus, quondam Episcopus Ephesinus, in Concilium intravit, comitante Cassiano Presbytero, petitque, ut Libellus supplex, quem ipse tradiderat Imperatori, is vero ad Concilium deferri jusserat, legeretur. In eo querebatur, se de Sede sua vi detrusum. Magistratus petierunt, ut nomina eorum, contra quos agere vellet, ediceret. Respondit: *plures sunt, sed Princeps eorum est Stephanus, hodie Episcopus Ephesinus, is Sedem meam, & Bona possidet.* Jussurunt Magistratus, ut Stephanus responderet. Et ipse dixit: *Episcopi ex Provincia Asia in hoc loco sunt, veniant in Concilium, tunc ego me defendam.* Magistratus: *dum veniant, tu ipse responde!* Stephanus: *Iste Ephesi ordinatus non fuit, sed cum Sedes vacaret, collecta Gladiatorum, aliorumque armatorum manu intravit, & consedit. Postquam deinde juxta Canones fuisset rejectus, &, ut merebatur, expulsus, quadraginta Episcopi Asia, accedentibus Nobilium, Populi, & Clericorum Civitatis Ephesinae suffragiis, me ordinarunt.*